

VESTI IZ SLOVENIJE

GOSPODARSTVO PA TAKO, DA JE VESELJE. — Kako znano je Titovina začela s 1. aprilom pobirati carino od darov ki jih pošiljajo znanci in sorodniki lačnim in strganim v Jugoslavijo. Kakšen vrag je obsedel komunistične mogotce, da so udarili še po teh revežih, je težko uganiti. Ali je to le sovražstvo do vsega ameriškega? Ali hočejo čim bolj pretrgati zveze z imperialistično državo (kot pravi njih propaganda)? Ali bi radi svetu povedali, da imajo doma vsega dovolj? Toda kakaj bi potem govorili o črni borzi. Črna borza in vsako kupčevanje pod roko se razvije le,

Komunisti dolže Ameriko vojnega hujskaštva

Tat beži in vpije "primite tatu — Očitne laži — Vesel dogovor med ruskim zastopnikom Pavlovom in Mrs. Roosevelt.

Washington. — Sovjetska Ambasada je vložila protestno noto, v kateri dolži ameriško časopisje, da vse vprek hujska na vojno proti Zvezi sovjetskih socialističnih republik. Prepis note je bil izročen tudi tajniku Zveze Narodov Trygve Lie-ju. Sovjeti se istakajo pritožujejo proti Nizozemski. V svoji noti trdijo sovjeti, da je v Ameriki neomejena in nezadržana propaganda na novo vojno kljub temu, da so v Zvezi Narodov vse države — članice sprejele sklep, da bodo vojno propagando za države in preprečevale. Posebej nota napada Newsweek, ki da objavlja članke kako bo Amerika uporabljala vojaška oporišča in orožje proti Sovjetski Zvezi.

Lake Success. — "Strašno težko je življenje in temna je usoda ljudi v Združenih državah," je rekel sovjetski delegat Pavlov na seji odbora za človečanske pravice. Predsedovala je gospa Roosevelt. Rus je še dalje govoril: "Veterani morajo kopati luknje v parkih, da v njih žive, ker nimajo stanovanja. V Rusiji kaj takega ni." Gospa Roosevelt je skrbno poslušala rusko pripovedovanje, se nasmejala in rekla: "Prav rada slišim, da je v Rusiji vse perfektno. Pri nas v Združenih državah je pa res vedno dovolj prilike za izboljšanje."

Tri na dan

Tisto, kar nekateri imenujejo "mirovna ofenziva" iz Moskve, ni nič drugega kot namen politbiroja, da se podpre kandidaturu Wallacea.

Tisti, ki so dobro poučeni o položaju za železnim zastorom trdijo, da stoji izmed vseh satelitskih vlad najmanj trdno Titova v Jugoslaviji. Ob tem času ni nič manj kot 75% vseh prebivalcev proti Titu, ki se še drži samo s zaslombo Moskve. Ampak kadar ta odneha...

Pravijo, da tudi Moskva namerava začeti za svoje satelite neka Marshallov program. Morda ima Stalin še nekaj vagonov aspirina, ki ga je dobil leta 1939 od Hitlerja in tega bo Jože lahko dal svojim satelitom, ki imajo, kot vemo, hud glavobol.

kadar kakšnega blaga manjka. Ali hočejo iztisniti iz ljudstva s carino še zadnji sold, ki je še kje shranjen, da bo revščina vseh čisto enaka? Bog jih razumi, pameten človek jih ne.

Da niso sami nič vprašali po pometi, ko so nabili to carino priča nejevolja sama, ki je našla izraza celo v njihovih listih. Pribežujemo spodaj dopis v "Ljudski pravici" z dne 17. maja, ki pove, kako tja v en dan delajo veljaki "nove" Jugoslavije. Razvidno bo, kako v svoji neumnosti delajo škodo sami sebi.

KDO JE KRIV, da se že pol drugi mesec rede podgane s pačevanje pod roko se razvije le,

Polzvedovalni kofček

Mejač Jakob bi rad zvedel za naslove Antona in Franceta Mejača, ki sta nekje v Ameriki. Naj piseta na naslov: Mejač Jakob, D. P. Camp 9/24, Spittal an der Drau, Austria.

Aljožij Perne, Maria Rain by Klagenfurt, Austria, bi rad zvedel za naslov naslednikov umrlega Primoža Perne, ki je umrl pred prvo svetovno vojno. Doma je bil iz vasi Povlje, obč. Predvor na Gorenjskem.

Sorodnike išče: Slovenski beguncinec Ferdo Požek, D. P. Lager Treffling, Seeboden, Karnten, Austria, nam piše: Doma sem iz Adlešičev pri Črnomlju. Bil sem trgovec v št. Vidu nad Ljubljano. Imam ženo in 5 otrok. V Ameriki imam teto Mimi Požek roj. Strehovec, ki je bila hčerka pok. nadučitelja, sedaj pa je vdova po pok. Rudolfu Požeku in ima sina Rudolfa. Moj stric je bil krojač. Živel so še leta 1925 v Jolietu, Illinois. Zelo rad bi s tem dvema dobil zvezo in lepo prosim, da mi se javita.

Nadalje imam dve znanki Magdaleno Brinsey roj. Starešnič iz Preloke v Beli krajini, selaj K. P. North Jackson, O. in ja Magdalena Vraneski, Ahrneek, Michigan. Tudi ti dve lepo prosim, da bi mi se javili in mi sporočili svoje sedanje naslove.

Moja žena ima v Ameriki strica Franca Sapiņa, ki je nazadnje živel v Library, Pa. Rad bi zvedel kaj je z njim, oziroma njegovo družino.

Turška policija lovi sovjetske agente

Carigrad. — Turška policija je prišla tri komunistične agente s saboterskimi načrti blizu Smirne. V vseh delih države so obširne preiskave proti sovjetskim agentom, ki so bili na novo poslani v Turčijo.

Poslanci odobrili zakon o naselitvi beguncev

Danes je 171. let, odkar je kongres Zed. držav odobril obliko ameriške zastave, kot jo imamo še danes. To je bilo na 14. junija 1777. Na vseh javnih in zasebnih poslopijih bo razobešena zastava, toda postavni praznik danes ni.

Ladja zadela na mino

Veliko potnikov ubitih, 175 pogrešanih — Nevarnost min bo še dve leti

Copenhagen. — Danska potniška ladja Kiøbenhavn je zadela na magnetično mino pri Kattegat blizu Jutlandske obale in se je potopila v desetih minutah. Na ladji je bilo 400 do 450 potnikov.

Okoli 175 potnikov je pogrešanih. Veliko oseb je bilo ubitih takoj pri eksploziji, mnogi pa so se potopili, ker reševalna dela v naglici niso bila mogoča. Takoj je ugasnila elektrika na ladji in potniki niso mogli doseči rešilnih pasov in rešilnih čolnov. Dasi so na mesto nesreče takoj prihiteli druge ladje in reševalne potnike, vendar ni bilo mogoče rešiti vseh. Nekaj pogrešanih upajo, da se je še rešilo na ribiške čolne, ki so odpeljali v druga pristanišča in se bodo še javili.

Dansko mornariško poveljstvo je objavilo, da je bilo med vojno položenih v te vode okrog 3.000 min da so jih mogli poloviti po vojni samo okrog 1.000. Zato je verjetno, da se bodo take nesreče še dogajale kakšne dve leti.

Ljudje, ki so se rešili trdijo, da na ladji ni bilo panike, ampak, da se je vse izvršilo z bliskovito naglico. Samo dva rešilna čolna so mogli odvezati, vsi drugi ljudje so ostali na ladji in z njo utonili ali pa so poskakali v vodo opremljeni kakor so bili in se skušali rešiti s plavanjem.

Spor radi Macedonije znova oživlja

Belgrad. — Predsednik vlade republike Macedonije Lazar Kosićevski, je napadel bolgarsko politiko v Macedoniji. Macedonci imajo v Jugoslaviji svojo federativno državo. Manjši del Macedoncev pa živi v Bulgariji in Grčiji. Kosićevski je obdolžil Bulgare, da še vedno streme za Veliko Bulgarsko. Trdil je, da Bulgari zopet ustvarjajo nemire v Macedoniji. V tem oziru delajo sedanji Bulgari na enak način, kakor je svojčas delala slovita macedonska nacionalistična organizacija IMRO. Seveda je komunistični predsednik vlade dožil anglo-ameriške reakcionarne sile, "ki da podpirajo in vodijo veliko-bulgarski" pokret proti Jugoslaviji, da bi zanele nove nemire na Balkanu.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

VSI SOPOTNIKI NAJ BI ŠLI IN SE PREPRICALI

Cleveland. — Benny Walter, lastnik kavarne na 14008 Benwood Ave., je obiskal svoje sorodnike v Poljski. Ni verjel poročilom Stanislava Mickolajczyka o sedanjih strašnih razmerah pod komunistično vladjo. Namestitev je ostati na Poljskem en mesec. Ostal je samo 17 dni. Medtem so ga aretirali in obdolžili, da je prišel domov iz političnih razlogov. Ker je bil dober znanec domačega predsednika komunističnega odbora, je ušel zaporu in po nasvetu vseh prijateljev takoj z aeroplanom odpotoval iz Poljske. Sedaj pripoveduje o strašnih razmerah, slabi prehrani, splošnem pomanjkanju in ruševinah, ki so še vedno take kakor jih je pustila vojska, ker komunistični režim ne popravlja nič drugega kot ceste in železnice ter gradi vojne objekte.

30 let že beže pred komunisti

Paoťow, Kitajska. — Zapadno od mesta Paoťow se sedaj naseljuje okrog 2.000 ljudi mongolskega plemena Buriati, ki se sedaj selijo že 30 let. Pred tridesetimi leti so začeli bežati iz sovjetske Sibirije pred komunističnimi preganjanji. 20.000 jih je bilo takrat, ko so zapuščali svoj prvotni dom zaradi zaplenitev in ubijanj ob ruski revoluciji. Najprej so se ustavili v severno-zapadni Mandžuriji leta 1920. Tam so živeli 20 let v miru kot na polnomadski narod, ki je gojil živinorejo.

Ko so Japonci okupirali Mandžurijo, so Buriate pregnali; ti so se preselili proti jugu, pa jih je bilo zopet veliko pobitih.

Ker so imeli Buriati svoje težke skušnje s komunisti v Sibiriji, niso hoteli sprejeti komunističnih oblastnikov v Mandžuriji. Sledilo je novo pobijanje in novo odzemanje zemlje, živine in vsega premoženja. Buriati so zopet bežali proti jugu, da bi ušli izpod oblasti rdečih. Vendar jih je toliko bilo pobitih in jih pomrlo od lakote, da jih je komaj še desetina prvotnega števila. Sedaj začasno prebivajo v ameriških šotorih, ki jim jih je podarila Ameriška pomožna misija za Kitajsko.

IZ RAZNIH NASELBIN

DENVER, Colo. — Radi plačnice je umrl John Softich, star 72 let. Po poklicu je bil premogar in delal v premogovnikih v južnem Coloradu. Žena mu je umrla pred 11 meseci. Tukaj zapuščata pet hčera, sina, 14 vnukov in tri pravnuke, v starem kraju pa sestro.

LA SALLE, Ill. — Na 5. junija je umrla v St. Mary's bolnišnici Mrs. Gertrude Pelko v lepi starosti 83 let. Doma je bila od Novega mesta. Zapuščala 4 hčere. Pogreb je bil 8. junija iz cerkve sv. Roka na pokopališču sv. Vincencija. Sožalje prizadetim, pokojni večni mir.

202.000 doseljencev — Zakon mora še pred skupno komisijo — Katoličani moramo zbrati 100.000 stanovanj in služb

Washington. — Po silno ostri debati je kongres sprejel zakon za naselitev 202.000 evropskih brezdomcev v naslednjih dveh letih.

Sedaj mora zakon pred skupno komisijo senata in poslancev, ki bo izgladila različnosti med zakonom kakor ga je sprejel senat in zakonom kakršen je bil izglasovan v poslanski zbornici.

National Catholic Welfare Conference Resettlement Board poziva vse katoličane v Ameriki, da se javijo koliko beguncev bi mogli sprejeti v svoje domove, oziroma jim preskrbiti stanovanje in zaposlitev. Msgr. Swantrom je izjavil, da je potrebno, da katoličani oskrbe s stanovanjem in zaposlitvijo vsaj 100.000 oseb.

Vse katoliške župnije so prejele posebna vprašalna pole, da jih razdele med katoliške družine. Katoliki naj te vprašalne pole izpolnijo in se izjavijo li žele kako posebno osebo med begunci ali pa, če nimajo sorodnikov zaposlitev in stanovanja. Te vprašalne pole je treba takoj vrniti župnemu uradu, ki jih bo oddal škofijskemu direktorju za emigracijo, ta pa Resettlement Board-u.

Slovenska katoliška Liga posebej poziva vse slovenske družine, da javijo koliko slovenskih beguncev bi mogle sprejeti.

WASHINGTON. — Večje število D.P. beguncev naj bi se naselilo v Združenih državah in zaposlilo v raznih učiteljskih mestih. War Relief Services National Catholic Welfare Conference zbira podatke o beguncih, ki bi mogli priti v pošto.

V ta namen sta odpotovala v Evropo jezuitska duhovnika Edward B. Rooney in Gerald G. Walsh. Rev. Rooney je ravnatelj jezuitske vzgojne družbe, ki zastopa 64 vseučilišč, kolegijev, srednjih in visokih šol in 17 bogoslovij. Rev. Walsh je urednik revije "Thought" in profesor zgodovine na Fordham univerzi.

Oba bosta obšla Italijo, Nemčijo in Avstrijo, obiskala urade IRO v teh deželah in zaslila begunce, ki bi bili sposobni in primerni, da se naselijo v Združenih državah kot učitelji v raznih predmetih.

Popisi, ki jih bosta zbrala, se bodo razdelili med 600 šol in vzgojnih ustanov v Združenih državah. Vse bodo naprošene, da učne moči, ki jih morejo zaposliti, sprejmejo. Tako sprejeti učitelji lahko vzamejo seboj žene in družine brez ozira na kvotne omejitve.

V pošto morejo priti samo taki kandidati, ki znajo angleški jezik.

Razne najnovejše svetovne vesti

CAIRO. — Arabci in Judje so komaj par ur potem, ko je stopilo premirje v veljavo, začeli obdolževati drug drugega, da je premirje prekršeno. Transjordanška in sirijska vlada trdita, da so Judje bombardirali arabske pozicije še tri ure po nastopu premirja; zlasti, da je bil bombardiran Damask in arabske pozicije ob palestinski obali.

Pri Zvezi narodov je sovjetski delegat Gromikov protestiral proti temu, da posredovalec Zveze narodov Bernardotte ni pristupil sovjetskih vojnih opazovalcev v Palestino.

Judovska organizacija Irgun Zvai Leumi v svojih radijskih objavah napada določeno premirje in judovsko vladjo, ki da je napravila veliko napako, da je premirje sprejela.

Prav tako so arabske nacionalistične organizacije proti premirju in izjavljajo, da se bodo borile dokler ne bo prenehala delovati vlada judovske države.

DUNAJ. — Na Dunaju bi skoro prišlo do težke poostrevice odnosov med zavezniškimi okupacijskimi oblastmi. Skupina oboroženih sovjetskih vojakov je ugrabila enega Amerikanca in enega Rusa, ki sta bila zaprta na postaji britanske policije. Britanska straža bi po službeni dolžnosti morala streljati na 12 sovjetskih vojakov, ki so odpeljali omenjena dva. Britanci niso streljali.

Nasotno pa so Rusi potem objavili popolnoma izmišljeno pripovedko, da so britanski vojaki napadli ruskega oficirja na mostu preko donavskega kanala in ga vrgli v vodo. Ruska agencija TASS trdi, da je bil to začetek spora med stražami, dočim britanske oblasti pravijo, da so vse trditve popolnoma izmišljene in se ni zgodilo nič takega.

Stvar bi se morala obravnavati med vrhovnimi komandanti zavezniških posadk, pa je ruski general Kurasov sestanek odpovedal, češ, da je bolan.

AMERIŠKO POSOJILLO ZVEZI NARODOV

Lake Success. — Zveza narodov je zahtevala, da Zdržave ne države preskrbe 65.000.000 dolarjev za zgradbo stalnih bivališč te mednarodne ustanove v Ameriki. Zveza narodov je zagrozila, da bi morala zapustiti Ameriko kot svoj stalen sedež, če ne bodo sredstva za zgradbo na razpolago. Ta dolarjev je napravila Zveza radi tega, ker senat in kongres še vedno nista razpravljala o zakonu za to posojilo.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Do srede je čas — Kakor znano priredi Liga katoliških Slovencev v nedeljo 20. junija banket v cerkveni dvorani sv. Vida. To ne bo navaden banket, ampak nekaj izrednega, ker bodo navzoče odlične osebe, ki bodo povedale mnogo zanimivega. Do srede je še čas, da si preskrbite vstopnico, ker je treba pravočasno vedeti, za koliko oseb dobite tudi v našem uradu.

Izjemna cena — Najmodernejša Frigidaire ledenica, 6 kubč. čevljev prostornine, je zdaj samo \$185 pri John Sušniku, lastniku Norwood Appliance & Furniture, 6202 St. Clair Ave. Imajo jih tudi od \$185 naprej. Oglasite se pri njem in si izberite Frigidaire po svojem okusu.

Pogreb poznanke — Umrli je Mrs. Mary Melcher, ki je večasih vodila sašičarno na vogalu 140. ceste in Aspinwall ter je bila poznana mnogim Slovincem. Njen pogreb je bil 11. junija iz cerkve sv. Pavla v Euclidu. Stanovala je na 19225 Nottingham Rd.

13. obletnica — V torek ob 8:30 bo darovana maša v cerkvi Marije Vnebovzete za pok. Johna Rozman ml. v spomin 13. obletnice njegove smrti.

4. obletnica — V torek ob 8 uri se bo brala maša zadušnica v cerkvi sv. Lovrenca za Pfc. Ralph Trsinar ob priliki 4. obletnice njegove smrti.

NOVI GROBOVI

Anton Jeršan — Po kratki boleznij je umrl sinot ob 10 na svojem domu Anton Jeršan, star 64 let. Prebival je na 13520 Kelso Ave. Doma je bil iz vasi Hudi vrh, fara Bloke, odkoder je prišel v Ameriko pred 35 leti. Bil je član društva Carniola Tent 1288 T. M. Tukaj zapuščata soprogo Mary roj. Mihečič, sina Anthony, tri hčere: Mary Schivitz, Sophie Strauss in Jean Kucharik, šest vnukov, sestro Frances Kautič ter dva brata, Franka in Josipa.

Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo; čas pogreba še ni določen.

Frances Bostič — V petek dopoldne ob 11 je umrla na svojem domu Frances Bostič roj. Žagar, stara 54 let. Stanovala je na 18901 Cherokee Ave. Doma je bila iz vasi Ravne, fara Bloke, odkoder je prišla v Ameriko pred 36 leti. Bila je članica društva Waterloo Grov 110 WC, št. 53 SNPJ, ter društva Blejsko jezero št. 27 SDZ. Tukaj zapuščata sina Johna, hčer Mrs. Frances Myers, brata Jakob in tri sestre: Mary Zakrajšek, Dorothy Strniša in Ano Klancher ter vnuke. Soprogo John ji je umrl novembra 1929. V stari domovini zapuščata sestro Katarino Ivančič.

Pogreb bo jutri dop. ob 10. iz Svetkovega pogrebnege zavoda na Euclid pokopališče.

Novi komunisti obsojeni v Grčiji

Atene. — 18 komunistov je bilo obsojenih na smrt, 40 ljudi pa je bilo na novo aretiranih v Pireyu in Patrasu, ker so pomagali komunističnim guerilcem.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
6117 St. Clair Ave. Henderson 9623
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	JUNE	1948
5	1	5
6	2	6
7	3	7
8	4	8
9	5	9
10	6	10
11	7	11
12	8	12
13	9	13
14	10	14
15	11	15
16	12	16
17	13	17
18	14	18
19	15	19
20	16	20
21	17	21
22	18	22
23	19	23
24	20	24
25	21	25
26	22	26
27	23	27
28	24	28
29	25	29
30	26	30

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 116 Mon., June 14, 1948

Mi in volitve

Ko je bila Ameriška Domovina predvsem list cleveland-skih Slovencev, je tudi sodelovala v vseh naših političnih bojih kakor so naši demokratični Slovenci v Clevelandu želeli. Zanimale so nas posebno clevelandске razmere in naš list je vedno zvesto brnil in zagovarjal kandidate, ki jih je slovenska večina izbrala za svoje.

Razumljivo je, da mnogi naši prijatelji iz Clevelanda žele, da bi bilo tudi sedaj tako. Iz pisma, ki nam prihajajo, vidimo, da je v tem oziru treba nekaj pojasniti zlasti sedaj, ko se začnejo priprave za živahne volitve za predsednika, ki se nam obetajo to jesen.

Razmere so nanesle, da je Ameriška Domovina postala edini dnevniki list ameriških katoliških Slovencev. Še več, odkar so v starem kraju zatrti vsi svobodni časopisi in tam sme izhajati samo komunistično časopisje, je vsaj zaenkrat Ameriška Domovina edini katoliški demokratičen slovenski dnevnik sploh. Krog naših naročnikov se je razširil po vsej Ameriki in povsod izven Amerike kjer prebivajo Slovenci, ki žele imeti v hiši katoliški slovenski dnevnik.

S tem pa smo prevzeli nove naloge napram vsej slovenski demokratični javnosti, posebno napram vsem Slovincem v Ameriki. Dasi so nam clevelandski Slovenci neizpremenjeno mili in dragi, vendar moramo upoštevati, da je večina naših naročnikov in čitateljev raztresenih po ostalih naselbinah Amerike in izven Amerike.

Katoliški Slovenci so razdeljeni med obe najmočnejši stranki v USA, demokratsko in republikansko. V Ohio volijo Slovenci večinoma demokrate, v Illinois je med našimi veliko republikancev, prav tako v Minnesoti, da vzamemo samo ta primer. Slika je podobna širom cele Amerike.

Smatramo, da je naša dolžnost v tem stanju, da je in ostane list tudi v volilnem boju in glede volitev kolikor mogoče list vseh Slovencev.

Vsi Slovenci, ki zagovarjajo demokratična načela političnega življenja, vsi, ki branijo ameriške svoboščine in ljudske pravice, vsi, ki so ostali zvesti veri naših očetov in vsi, ki ljubijo svoje slovensko poreklo in ime so naši in mi njihovi zastopniki in javnosti Amerike.

Zato želimo, da tudi tekom volilnega boja vzame v roko naš list enako z veseljem vsak dober Slovenec, naj bo republikanec ali demokrat. Smatramo, da je naša dolžnost, da dajemo kar moč objektivno sliko volilnih dogodkov kakor se odvijajo preko cele Amerike ne da bi se list posebej zavzemal za to ali ono politično stranko. Radi pa bomo priobčevali dopise vseh naših naročnikov, ki bodo v pogledu strank in kandidatov v našem listu hoteli zapisati svoje mnenje.

Seveda pa je naš list v odločni opoziciji proti tretji stranki g. Wallace-a. Po našem prepričanju in po mnenju naših prijateljev, ki nam stalno poročajo, smo vsi demokratični slovenski Amerikanci mnenja, da je tretja stranka trojanski konj, ki ga v Ameriko pošilja svetovni komunizem, da bi porušil naš red in način življenja. Za g. Wallace-a so se prijeli komunisti, da izkoristijo njegovo užaljeno ambicijo, za svoje revolucionarne namene. Če bi se zgodilo, da bi tretja stranka zmagala, bi se g. Wallace-u ne godilo nič bolje kot se je gospodu Benešu, Masariku, Subašiču, Snoju, Furlanu in vsem, ki so mislili, da morejo in smejo s komunizmom delati sporazume. Za tretjo stranko, ki jo podpira komunizem Amerike in njegova svetovna organizacija ne more pošten Slovencev imati drugega kot najostrejšo besedo in dejanja obsodbe in odklonitve.

Srce slovensko nam narekuje, da se posebno veselimo uspehov naših sinov na vseh, torej tudi na političnem polju. Ameriška Domovina bo zato s posebnim veseljem podpirala vse slovanske može, ki bi se pojavili kot kandidati. Ponosni smo, kadar naš človek dobi zaupanje v javnosti Amerike, da se more potegovati za najvišje državne urade. Ponosni posebno, kadar se Slovenec izkaže v visokem ameriškem uradu kot mož, ki je vreden upanja, pošten in sposoben za najvišje službe največjega naroda in najmočnejše države na svetu. Zato bomo s posebnim veseljem podpirali vsakega slovenskega kandidata, če njegova preteklost kaže, da je vedno dozdaj zastopal slovenske demokratične interese in je v svojem javnem delu odločen protikomunističen borec.

Sodimo, da s takim našim stališčem in ravnanjem najbolj koristimo skupni stvari. Tako n. pr. Frank Lausche ni samo kandidat demokratske organizacije v Clevelandu za governorja Ohio. Iz slovenskega clevelandskega političnega kroga je izšel, s Slovenci in za Slovence je svojo politično pot začel. Njegovi uspehi na županskem in governerskem mestu dvigajo slovensko ime med imena prvih ljudi Amerike. On je za nas slovenski kandidat in smo prepričani, da bo tudi vsak slovenski republikanec priznal, da slovenski dnevnik sme zastopati samo tako stališče. Enako bomo z veseljem podpirali druge slovanske kandidate, samo želimo, da bi jih bilo veliko, dobrih in uspešnih.

Pred vsem in nad vsem želimo, da bi ameriški narod poslal v poslansko zbornico in senat, za governorja in rina predsedniško mesto ljudi, ki bodo znali čuvati krščansko civilizacijo, demokratično svobodo in mednarodni mir, ter pritisniti ob zid komunistične revolucionarje in sovjetske imperijaliste.

Živela je v Titoslaviji in pripoveduje

Slovenska žena, ki je pred par meseci pribežala iz domovine, nam sporoča o dogodkih pod "rdečimi" oblastniki v Sloveniji.

(Nadaljevanje.)

Udarniško delo

Z "udarniškim delom" so v Kočevju porušili nov Sokolski dom in na istem mestu, po udarniško zgradili nov "Šeškov dom". Tudi jaz sem morala parkrat na udarniško delo. Dobil sem od višjih kočevskih komunističnih oblasti naročilo, da se moram dne tega in tega udeležiti udarniškega dela pri gradnji Šeškovega doma. Gorje, če se temu naročilo ne bi odzvala.

Z udarniškim delom ter z nemškimi ujetniki, so zgradili res krassen "Šeškov dom", ki jim služi za vsa zborovanja, masovne sestanke, zabave in plese ter za kino in gledališče.

Poudarjam pa, da so samo to napravili z udarniškim delom, železniške postaje v Kočevju pa niso niti malo popravili ali kakih drugih stanovanjskih hiš, ki so bile od bombardiranja močno poškodovane. Za te reči se sploh ne zanimajo. Glavna je, da imajo domove, v katerih se zbirajo ter parlamentirajo.

Partizansko spoštovanje Svete noči

Zelo velik trn v peti jim je katoliška cerkev, katoliški duhovniki, redovniki in redovnice. Povsod jih zasledujejo ter njih delo smešijo, jih zaničujejo ter če je morejo buditi, redovnika, redovnico ali duhovnika postavijo pred sodišče, češ, da se je pregrešil radi tega, ker se ni ravnal po zakonu. Vsak gre gladko za zamrežena okna.

Opisem naj slučaj, ki se je zgodil na Sveti večer pred polnočico v Kočevju, katerega poznam, ter bodo bralci iz tega slučaja lahko sklepali kakšna je sedaj verska svoboda v Jugosloviji.

Farno cerkev v Kočevju, so kakor vsako leto okrasili župljani tudi lanske leto 1946 ter pripravili vse, da bi čim bolj praznovali rojstvo Zveličarja. To pa ni bilo všeč kočevskim komunistom. Vedeli so, da se bo k polnočnici zbralo veliko ljudi ter prosilo pri polnočni sveti maši novorojenega Zveličarja za skorajšnjo rešitev.

Uradno niso hoteli prepovedati polnočne svete maše, ker bi se s tem pred ljudmi še bolj umazali. Na vsak način so pa hoteli preprečiti, da bi se ljudje ne mogli udeležiti službe božje. Radi tega so med enajstimi dvanajstimi uro zvečer v kočevski farni cerkvi pokvarili vse električno napeljavo. Ko je cerkvenikova žena nekaj minut po enajsti uri prišla v cerkev ter hotela pregledati če je vse v redu, je ugotovila, da v cerkvi ne gori niti ena električna svetilka. Pobrane so bile vse varovalke in kjer so bili električni vodi spojeni, je bilo vse raztrgano. Na mesto varovalk je bila vložena skrivljena žica, s katero so zločinci hoteli onemogočiti namestitve drugih varovalk.

Po ugotovitvi, je cerkvenikova žena to sporočila g. dekanu ter organizatorji žen. G. dekan je pa dobil dobrega človeka, ki je do polnočnice le toliko popravil električno napeljavo, da se je služba božja o polnoči vršila, če tudi pri skromni razsvetljavi. Le pred glavnim oltarjem sta goreli dve žarnici. Cerkev pa je bila za silo razsvetljena s svečami in tudi na koro so si morali pevc in pevke pomagati s svečami.

Predno se je začela služba božja, je g. dekan, kakor vsako leto voščil vernikom srečne in blagoslovljene Božične praznike ter jim obenem pojasnil, da je zločinska roka, ki ji ni po volji, da se zbirajo verniki v cerkvi k službi božji, hotela preprečiti polnočnico s tem, da je pokvarila električno napeljavo. G. dekan je še prosil vernike, naj jih skromna razsvetljava ne moti pri pobožnosti svete noči.

Nekaj dni po Božicu, je pa bil g. dekan klican na OZNO. Tam so ga spoznali za krivega, ker ni pokvaril električne napeljave takoj sporočil OZNI, češ, da bi ona poiskala krivce. Kriv je bil tudi, da je brez dovoljenja OZNE za silo pustil popraviti električno napeljavo ter, da je govoril proti oblastem ker je rekel, da so pokvaro napravili oni, ki jim ni po volji, da se verniki zbirajo v cerkvi k službi božji.

Iz teh razlogov je OZNA v Kočevju g. dekana dala pred sodišče in je bil radi govorjenja proti državi obsojen na dva meseca prisilnega dela.

Ta primer, ki sem ga napisala, se je zgodil v Kočevju in sem bila sama, kot cerkvenikova pevka na koro, ko je g. dekan govoril.

Kakor jaz nisem mogla iz njegovih besed sklepati, da bi govoril proti državi, tako ni mogel nihče drugi tega slišati, vendar je vsemogočna OZNA vse tako uredila, da je bil g. dekan radi tega obsojen.

Bežimo

Ob zaključku mojega opisanja naj povem še dragim bralcem kako so sedaj razpoloženi v naši dragi domovini.

Razen peščice komunistov, ki s terorjem vladajo nad narodom, so vsi ljudje strahsno naveličani vsega in od ust do ust se prenašajo novice, ki govorijo o spremembi in o rešitvi. Vsi trpejo pod groznim pritiskom. Časopisov ni drugih kakor oni, ki jih dovoli država, oziroma ni drugih kot komunistični. V teh časopisih se vedno jeze partizani na Zaveznike, zlasti na Ameriko. Vse v časopisju je napisano tako, da je Rusije vsemogočna in edina država na svetu, ki bo uredila svet po komunistično in takrat bo raj na zemlji.

Ljudje, zlasti po deželi, si upajo že javno kritizirati. Žal je tistim, ki so med okupacijo podpirali "partizansko" bando ter s tem redili gada na svojih presih. Mnogo takih ljudi, ki so med okupacijo največ pomagali komunistom da so pod krinko OF prišli do sedanje oblasti, sedi danes po ječah.

Večina ljudstva sovraži sedanje vladodržce in jim ne bo nikdar verjela, ker ve, da je komunizem prinesel gorje, kakršnega še ni videla naša domovina.

Jaz sem zbežala. Povečala sem število tistih, ki se potikamo po tuji zemlji brez pravega doma, pa smo kljub temu zadovoljni, ker se nam je posrežilo, da smo se umaknili pred rablji. — (M. J.)

(Konec)

Javna zahvala

Naj mi bo dovoljeno izreči tem potom javno zahvalo vsem mojim številnim prijateljem, ki so mi tako poštrenovalno pomagali v kapljici za krajnjo komisarija v zadnjih prijetnih volitvah.

Čeprav nismo uspeli, pa imamo lahko zadoščenje, da smo vodili čisto ter živahno kampanjo, ki nam je prinesla izdatno

spoštovanje in prestiž.

Čutim, da sem dolžan še posebno priznanje nekaterim skupinam, ki so se odlikovale zame, čeprav istotako tako visoko cenim tudi druge, ki jih je preveč, da bi posamezne navedel tukaj. Posebno zahvalo pa sem dolžan sledečim: Demokratskemu klubu 23. varde, Booster klubu 23. varde, Booster ligi 32. varde in Veteranskemu klubu iz 93. St., Ameriški Domovini, Cleveland Plain Dealerju in Cleveland Press-u, Citizen ligi ter mnogim drugim civilnim, političnim, delavskim in družabnim skupinam, ki so podpirale mojo kandidacijo.

Ako pri volitvah nismo uspeli, naj nam to ne vzame poguma, ampak stremimo še bolj v namenu, da v bodočnosti uspejemo.

Vam vdani

Edward J. Kovacik.

Četrtri ista številka

Willard, Wis. — Ko je spet tako naneslo, naj pa spet tako bo. Torej pošiljam ček za \$47 za blagajno Katoliške Lige v prid beguncem. Ne vem, zakaj se zmerom tako ujamem, da pride ven ista umara.

Najprej moram pa povedati, da je v zadnjem mojem dopisu rogovitih tiskarski škrt. Ni bilo povedano, da sta od takrat poslanske svote darovala \$10 Mr. in Mrs. Mike Artac. Naj se to danes popravi.

K današnji svoti \$47 je pa darovalo \$10 društvo Sv. Družine KSKJ; \$10 tujakšni Council of Catholic Women; \$5.00 Frank Volovsek Sr., drugo se je pa nekako nabralo v našem farovžu, pa jaz sam ne vem, kako in kdaj. Kdor je prispeval, naj mu Bog povrne, drugega jaz ne vem reči. Tako tudi zgoraj imenovan darovalec in darovalkam.

K sklepu naj spet izrečem vročo željo, da bi šlo to zbiranje krepko od rok po vseh naselbinah, pa tudi da bi naša selbina vsaj do konca leta izpolnila svojo kvoto \$500.00. Saj vendar vsi vemo, kako zelo je potrebno pred Bogom in pred ljudmi, da pomagamo rešiti te nesrečne ljudi in jim omogočiti človeka vredno življenje. Nadaljujmo torej s tem dobrim delom dokler ne bo dosežen cilj — rešitev! Pozdrav vsem rojakom, kjerkoli ste.

Anton Debevec.

O procesiji pri fari sv. Lovrenca

Cleveland, O. — Sicer sem že mislil, da bi ne pisal o tem, a ne morem pomagati, kajti prevelik vtis je naredila name ta procesija sv. Rešnjega telesa 30. maja v Newburghu. Res sem se malo pozen, a spomnil sem se pri tem hrvskega pregovora, ki pravi: "Čim kasnije, tem časnije," ali kot pravimo slovensko: "bolje pozno kot nikoli!"

Vedej sem, da procesija pri sv. Lovrencu mora biti nekaj posebnega in nekaj lepega, a da je nekaj tako lepega, nisem pričakoval. Takoj, ko se je po sv. maši ob enajstih pričela pred cerkvijo procesija urejati in odhajati izpred cerkve in so se oglasili zvonovi s krasnim in ubranim pritkavanjem, sem mi je zdelo, da sem po dolgih 39 letih zopet pri procesiji v starem kraju tam v Ložki dolini. Tudi tam se je na praznik sv. Rešnjega telesa vršila slovesno veličastna procesija. Če pomislimo, da Ložka dolina šteje nič več in nič manj kot 22 cerkev: eno romarsko na Križni gori, eno župnijsko sv. Jurija v Starem trgu in kar 20 podružnic in da imajo razen dveh vse 20 svoja bandera, katera so vselej vihrala v procesiji, potem si vsak lahko misli, kako lepa je morala biti ta procesija. Pa se je tem banderom pridružilo še banderice šolske mladine in zastavi števil-

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Ta mesec je tisti v Ameriki, v katerem dekleta rade zbežljajo. Največ je nevest v juniju, pravijo. Saj je tudi kresnic v tem mesecu največ, ki tudi frčijo po zraku, po naši pesmi: vsaka pa išče prelubi svoj par. Kaj vem, zakaj ta stvar ravno v juniju tako hudo cve-te.

Čakajte, vam bom povedala, kako se je mučala orgava Jerca, da bi katerega ujela. Koncem maja se je zagvišala, da ga v juniju dobi, pa če se pes obesi. In jih je začela vabiti v hišo take, ki so se ji zdeli pripravi in ki niso bili posebno izbirni, kar se tiče telesnih šikovnosti. Bila je farmarsko dekletke in od sile pridnih rok. Imela pa je eno napako, namreč, zelo slabo je videla. Saj me razumete, menda, kaj hočem reči. Ne da bi videla same slabe stvari okrog sebe, ampak imela je zelo slabe oči. Ravno toliko, da je razločila skedenj od hiše. Ker je bil oče premožen farmar in so fantje vedeli, da bo imela močno doto, je marsikateri prišel v vas, da

ne dekliške in mladeniške Marjine družbe, potem pa še galsilci v svoji slikoviti uniformi.

Ta procesija se je šla iz Starega trga v Lož in nazaj med glasno molitvijo in petjem ter pritkavanjem zvonov v Starem trgu pri Ložu. V prejšnjih časih so tudi streljali z možnarji, da se je kar zemlja tresla. Res lepo je bilo ob času procesije v starem kraju, kot je bilo sploh mogoče napraviti, pa se mi je vendar še kar nekam bolj dopadlo tukaj pri sv. Lovrencu. Tam so imeli ob poti, kjer se je pomikala procesija, vse okrašeno z mlaji in zelenimi vejami in hiše so imele okrašena okna. Tudi tukaj imajo hiše okrašana okna, a namesto mlajev pa lepo zelene trate pred hišami. In kar se mi tukaj še posebno dopade pa je bilo to, da so bili tukaj tudi "porci" in stopnjice pri hišah pregrnje-

ni s belimi prti in okrašenimi oltarčki, križi, kipi, rožami, svečami itd., pri eni hiši je bilo lepše kot pri drugi, da bi človek kar bostal in gledal. In tiste štiri kapelice, iz katerih se je slišal evangelij pri procesiji! Spet ena lepša kot druga, da jih je bilo kar škoda razdreti.

Kdor je bil pri tej procesiji navzoč, že ve, kako je bilo, kdor pa še ni bil, naj se iste udeležijo ob prvi priliki in žele se jo bo še udeležiti, kot si tega želim podpisani.

Andrew Tomc.

Učenjakova raztresenost

Ludvik Pasteur je bil eden največjih francoskih učenjakov. Izvršil je slavna dela o mikro-bih (malih živih bitjih). Nekoga dne prinese služkinja grozdje. Pasteur je vzel grozd in rekel: "Prinesite mi, prosim, kozarec vode." Služkinja mu prinese. Pasteur pomoči grozd v vodo. "Poglejte," pravi, "ta okusen grozd je pokrit z mikrobi. Marija, nikoli nam ne dajte grozdja ali sadja, ne da bi ga prej dobro umili." Nato začne zobati jagode, govoreč svojim otrokom o nevarnosti mikrobov. Podrobno jim razlagal. Nato pa, kot bi ga dolga razlaga užejala, izpije v enem dušku vodo, v kateri je bil opral grozd. Vsa družina je prasi-

la v smeh.

si dekleta ob bližje ogleda. Silno je pazila, da ne bi fant spoznal, kako slabo vidi. Toda pri najboljši pažnji se je le primerilo, da se je izdala. Če je na primer, pri omari iskala vrata, ali če je gramofonu v kotu ponujala kozarec jabolčnika, v trdnem prepričanju, da tam sedi njen snubec, je ta kmalu našel izgovor, da se je poslovil in ga ni bilo nikoli več nazaj.

Tako ne bo šlo, si je rekla Jerca, moja polkna mi bodo prepodila vse snubce. Toda Jerca je bila brihtno dekle in si je znala pomagati. Po dolgem tujanju je potegnila pravo iz nedrija. Ploskala je z rokami in si zagrlila: "Aha, tako bo pa šlo!" Po srečnem naključju je pretetala dopadljivega fanta, naj pride v soboto večer na porč, kjer bosta zvezde preštevila. Zakaj pa ne, je bil fant takoj pri volji in je rekel Jerci, da bosta skupaj preštevila zvezde, ker je v dveh manj pomote. I, menda ja, saj veste, kako se šteje.

Prebrisana Jerca je pa šla in zasadila v drevo na dvorišču veliko šivanko, ki je bila v njenem računu. Potem se je pa vsedla na porč in oprezovala, kdaj se bo prikazal njen bodoči. Ta bo, pa noben drugi je rekla, ker je vedela, da se ji bo njena ukana obnesla. Se mora obnesti, drugače ne more biti, si je veselo mela roke. Da bova le enkrat zvezdana, potem bo pa že kako, se je smejala in v mislih strgala korenček nevoljivkam, ki mislijo, da ga ne bo nikoli dobila, copernice grde.

No in končno se je je pripe-ljal njen bodoči. Konja z bogijem je pustil tam ob lesi in stopil na porč. Vsedel se je in začela sta vsakdanje pogovore o letini, o živini, o tem in o onem. Do zvezd še nista prišla, čeprav je začela Jerca že močno zdihovati in se ozirati v nebo, kjer so ji pomežikovale, se ji je zdelo, poredne zvezdice. "Ti," je nenadoma vzkliznila Jerca fantu in pokazala s prstom na dvorišče, "kaj pa je tisto, ki se tamle blesketa?"

"Kje pa?" reče fant, ki ni razločil na temnem borjaki nič.

"Tamle na tistemle drevesu. Ali ne vidiš? Jaz pa prav dobro razločim, da tiči v deblu šivanka."

"Saj še drevesa dobro ne razločim," reče fant, "nikar še, da bi videl šivanko. Dobro oči imaš, Jerca, če tako daleč razločiš šivanko v deblu."

"Tako dobro jo vidim, kot bi bila tukajle pred nosom," se pohvali navihana Jerca. "Čakaj, jo bom šla iskat, da se boš prepričal, da je res šivanka v drevesu."

Jerca je skočila z verande, toda komaj je napravila par korakov, je nekaj zahropelo tam na dvorišču. Jerca je prestrašeno zavpila in se lovila po razku in po tleh. Spodtaknila se je bila namreč nad kravo, ki se je pripasla v bližino hiše in se vleгла tam sredi dvorišča v travo. Jerca je ni videla in ko se je končno pobrala s tal ter se pripitpala nazaj do verande, že ni bilo njenega "bodočega" nikjer.

Kolikor jaz vem, ga Jerca tiste junija ni dobila. Tako pride, bi rekla, če se katera le preveč žene za katerim. Seveda, nekoliko je treba že pomagati, posebno še, če je on trde, ki si ne upa reči prave besede. Preveč pa ne kaže napeljevati, ker rada pride potem tista prisrčna napaka ali kakor sem brala v nekih bukvah; nočno srce, ki ga noben suštar ne zakrpa.

Seveda, to so same besede, ker me, kaj ne deklici, ga že imamo, pa naj ga že zadenemo v loteriji ali na bingo. Se mi zdi, da sem jo ta teden še precej dobro izpeljala. Lepše se bere, bi rekla, kot piše naš, ki kar ne more od Cencovih tam na Meniški. Bi jo rada poznala, tisto Olgo. Kaj se ve, če je bilo res tako vse brez nič, kot se dela. Kaj pravite, deklič?

DACHAU

Iz dnevnika slovenskega jetnika

Po dobrih dveh urah smo se ustavili. Zastrazeni smo korakali skozi mesto na glavno postajo. Zbujali smo splošno pozornost. Ljudje so se ustavljali na ulici in nas radovedno opazovali. Ni še tako dolgo, ko so na nas pljuvali in nas otroci obmetavali s kamenjem. Tega sedaj ni bilo več. Bombni napadi so storili svoje.

Dopolodne smo delali tik glavne postajne vage. Zasipavali smo bombne ližake, odstranjevali razbite dele vagonov in ko se blaga ter popravljali železniške tire.

Kapotu sem povedal, kako je z menoj. Odredil me je v skupino, ki je zasipavala ližake in mi naročil, naj ne delam, ali naj pazim, da me ne vidi kak SS-ovec. Tako sem dopolodne še kar nekam dobro pretolkel.

Po kosilu smo prenašali tračnice in stebre električne napeljav. Kapo me je poklical na stran in mi je rekel, naj grem v cni vagon, kamor smo hodili na stranišče, ostanem tam in se odpočijem.

Storil sem kakor mi je rekel. Poiskal sem v vagonu prazno klop in sedel. Glava me je strašno bolela, mraz me je stresal, čutil sem, da se je kar zvišala temperatura. Prav ob srcu sem čutil mraz. Občutek sem imel, kot da v celem telesu nimam nobene toplote več.

Mogoče sem bil v vagonu že kakih 10 minut, ko sem zaslišal surove glasove: "Prokleti pes, svinja, kaj počenjaš toliko časa v vagonu? Ali ne prideš takoj ven?"

Takoj za tem sem že čutil težke korake v vagonu. Zavedel sem se, da velja to opozorilo. Pohitel sem iz kupeja na hodnik. Pred menoj je stal mlad SS-ovec.

"Kaj si se skril, da ti ni treba delati!"

Hotel sem mu povedati, da sem bolan, čeprav sem vedel, da to pojasnilo ne bo pomagalo, pa nisem mogel več, ker me je že s pestjo sunil v obraz. Pred novim udarcem sem se umaknil in stekel po hodniku. Odprl sem vrata. SS-ovec je bil že za mano. S kolenom me je sunil v hrbet. Vrglo me je iz vagona. Priletel sem tako nerodno, da sem desno nogo v gležnju izvinil. Huda bolečina me ni zadržala, da ne bi poskusil vstati. Ko sem se oprl na desno nogo, sem šele opazil, da je zvita.

SS-ovec je bil že pri meni. Na tleh sem se zgrbil ter pričakoval novih udarcev. Ne vem, kaj ga je od teh odvrnilo. Mogoče ga je bilo sram njegove surovosti, ki je povzročila mojo nezgodo; mogoče ga je bilo sram ljudi, ki so stali na peronu; mogoče pa je zbudila moja nemoč v njem uspani čut človeške časti. Poklical je Luxemburžana in še dva tovariša ter jima ukazal, da mi naravnajo nogo.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does! Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH? A great many people do not, and as a result, feel low and fat.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC., Elkhart, Indiana

1948	JUNIJ	1948
So	Mo	Ta
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JUNIJ

20.—Izlet društva sv. Antona Padovanskega v Newburghu na Zuerčevih prostorih ali "Sir-kova Anna" na Summit Ave.
27.—Društvo Euclid št. 29 SDZ priredi piknik na John Zgonc farm, i na Abby Rd., Wilmoughby, Ohio.

JULIJ

3-4-5.—Romanje članov Zvezde društev Najsvetejšega Imena k Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois.
4.—Društvo Zvezda št. 14 H.B.Z. letni piknik na prostorih Hrvatskega doma 6314 St. Clair Ave.

25.—Gospodinjki klub na Jutrovem priredi svoj piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.

AUGUST

1.—Farni piknik fare Marije Vnebovzete na Močilnikarjevi farmi.

15.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi svoj piknik na Močilnikarjevi farmi.

22.—Prireditev skupnih obiških podružnic Slovenske ženske zveze v SDD na Recher Av.

OKTOBER

10.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

16.—Društvo Sv. Kristine št. 219 KSKJ ima svojo plesno večerico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

16.—Podružnica št. 3 SMZ praznuje desetletnico svojega obstanka v Slovenskem domu na Holmes Ave.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

so pregledali že več prostorov v Ljubljani. Tako n. pr. so se mešali med drugim o prostorih v novi Savski koloniji, o fizikalnem domu v Šiški, o dvorani v poboljševalnici na Selu, o prostorih v stari "cukrarni" itd., pa tudi o poslopih v okolici, n. pr. v Domžalah in na Vrhniki.

Vendar pa kljub vsemu trudu in prizadevanju niso prišli do ureditve tega problema; nekaterih prostorov, ki jih predlaga poštna direkcija, stanovanjski oddelki ne more odstopiti; drugih, ki jih nasvetuje stanovanjski oddelki, pa pošta ne more uporabiti, ker po njenem mnenju niso primerni. . .

Težko je ugotoviti, kateri izmed obeh ima prav. Dejstvo pa je: na tisoče ljudi v Ljubljani, na Gorenjskem, Dolenjskem in Primorskem se upravičeno razburja, ker že šest tednov ne prejme pošiljke, za katere so jih njihovi svojci v inozemstvu že obvestili, prav zadovoljne pa so podgane in miši, ki se obilno redijo v nakopičenih dobrotah in prenatrpanih skladiščih.

Zadnji čas je, da se odgovorni tovariši v stanovanjskem dodelku MLO Ljubljane in v poštini ustanovah med seboj sporazumejo in takoj najdejo primeren prostor, pa bodo številni ljudje zadovoljni, ker bodo lahko nemoteno prejemali zaostale in nove pošiljke, nekaterim nameranim godrnjačem, kot n. pr. v okolici Postojne, pa bodo usta zaprta!

PODGANE TOREJ ZRO

Striženje ovac v Londonu. — Ko je pritisnila vročina je bil tudi že čas, da so se ovce znebile svojega toplega kožuha. Slika nam predstavlja delavce pri striženju in kot je videti, ovce ne oporekajo dosti, ker v vročih poletnih dneh ne bodo prav nič pogrešale toplega kožuha.

AMERIŠKE PAKETE. — No, dolgo jih ne bodo več, ker jih ne bo več. Ljudstvo nima denarja, da bi plačevalo carino. Paketov namreč ne dobivajo visoki komunistični krogi, ki imajo denar, ampak revno prebivalstvo. Pa se bodo tudi ameriški darovalci kmalu že naveličali, da bi še s svoje strani podpirali jugoslovanski komunizem. Tito pa si lahko priprave na svojo maršalsko suknjo še eno medaljo za zasluge, da je revežem pojele ameriške darove. Vaši ameriški komunistični kimovci pa bodo peli naprej slavo modremu Titovemu gospodarstvu.

KAKšno JE ŽIVLJENJE V SLOVENIJI. — Naj na tem mestu priobčimo pismo, ki slika življenske razmere v Jugoslaviji. Iz pisma je razvidno, kako prav bi še vedno prišli ameriški paketi. Glasi se: "Delavec zasluzi na uro od 10-14 dinarjev, torej na mesec od 2000 - 2700 din. (Torej od 40-54 dol, če prečunavamo dolar po 50 din kot se uradno računa.) Na karte dobi po uradni ceni 1 kilogram koruzne moke, 11 dekagramov sladkorja, 15 dekagramov masti in 219 KSKJ ima svojo plesno večerico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave."

16.—Podružnica št. 3 SMZ praznuje desetletnico svojega obstanka v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Da pride svetloba do zvezde Alfa v Centavru, bi potrebovala 4 leta in 4 mesece. Gledamo zvezde, pa se vprašujemo, je li daleč do njih? Iz povedanih primerov, moremo dobiti vsaj pojem o tej daljavi.

NERED NA VSEH POLJIH.

— Pri tem morajo njihovi komunistični listi sami priobčevati dopise, ki slikajo nered na vseh poljih. Tako beremo v "Lj. pr. (št. 108), da nekatera podjetja najraje toliko delavcev, da jih nimajo potem kje zaposliti. Društvo jih pa potem manjka. Če bi bila svobodna izbira dela, bi se bila takega ne zgodilo. In če bi bila podjetja v rokah posameznega gospodarja, bi že ta gledal, da bi najel toliko delavcev, kolikor jih resnično potrebuje.

Zmešnjavo je napravil tudi petletni plan. Podjetja imajo ukazano, koliko morajo izvršiti v določenem času. Ravnatelj potem v strahu najema vse in plačuje vsako ceno, samo da bi plan izvršil. "Lj. pr." se krega da eno podjetje kar odvzema delavce drugemu. Tako je skupno gospodarstvo.

Kako daleč do zvezd?

"Je mar daleč do zvezd?" si misli ta in oni. Skušali si bodo odgovoriti z nekaterimi primeri.

Niti, iz katerih si napravljata buba sviloprejk kokon, so izredno tenke: 400 km teh niti tehta 5 gramov. S 40.000 km. to je s pol kilograma niti, bi mogli oviti zemljo okrog ravnika. S petimi kilogrami, to je s 400.000 km bi prišli do lune. Da bi mogli priti do zvezde Alfav Centavru, ki je oddaljena od nas 41 milijonov kilometrov, bi potrebovali 500.000.000 kg takih niti, za kar bi bilo treba 25 km dolgega vlaka, ki bi ga vlekle 500 lokomotiv.

Če bi potovali z najhitrejšim brzecem, ki napravi po 120 km v eni uri, bi potovali 30.000.000 let. In če bi se vozili z zrakoplovom, ki napravi 300km v eni uri, bi potrebovali 15 milijonov let. Kdo naj kaj takega podvzame?

Svetlobni in radijski žarki hite z enako brzi, kajti oboji so pravzaprav električni valovi. Ko govori govornik n. pr. v New Yorku, ga sliši poslušalec v Evropi nekoliko prej, kot pa poslušalec v dvorani, kjer govori. Glasovna brzina je namreč le 330 metrov v sekundi, medtem, ko je brzina radijske svetlobne brzine, to je 300.000 km v sekundi.

Pa še eno primerno si vzemimo, da nam bo daljšava zvezda še bolj jasna. Zvezde vidimo kot drobne svetle točke na nebesnem svodu. Toda, take izgledajo radi svoje velikanosti oddaljenosti od naše zemlje. Kot točke izgledajo celo zvezde, ki so 10 krat, 100 krat, celo 50 in celo 90 milijonkrat večje od našega sonca. Da jih moremo videti, znaša njih zunanja temperatura preko 1.500° C.

Z Alfa v Centavru bi izgledalo naše sonce kot izgleda večina zvezd na nebu. Jupitra, ki je 120 krat večji od naše zemlje, bi z Alfa v Centavru sploh ne videli, torej bi še manj videli našo zemljo.

Razdaljo zvezd od zemlje merimo s svetlobnimi leti. Eno leto je 63.000 razdalj naše zemlje od sonca. Tako je Vega, prekrasna zvezda v Liri (ozvezdje), oddaljena od nas 28 svetlobnih let, Alfa v Kočijažu 40 do 50 svetlobnih let, Aldebaran v ozvezdju Toneru 45 do 57 let. Osa Major s svojimi sedmimi zvezdami pa od 59 do 204 svetlobna leta.

Betelgeuse ki je 50.000.000 krat večja od sonca, je oddaljena od nas 270 svetlobnih let in približno enako zvezda severnica. Rigel ob podnožju Oriona je oddaljena 540 svetlobnih let, to je njena svetloba, ki jo vidimo danes, potuje že od leta 1397, k nam.

Je daleč do zvezd? Če bi postavili sonce tja, kjer stoji Sirius, bi videli le drobno zvezdico; Sirius je skoro štirikrat večji od sonca.

In koliko je svetlobno leto? V eni sekundi napravi svetlobni žarek 300.000 km; leto ima 31 in 1/2 milijonov sekund. Če pomnožimo te sekunde s potjo, ki napravi svetloba v enem letu, dobimo eno svetlobno leto, kar bi bilo nekako 9 in pol milijona kilometrov (9.460.000.000 km.) Mogoča številka, kajne! In skušajmo si nekoliko predstaviti 80.270.540 svetlobnih let v kilometrih. Zvezde, ki so v rimski cesti, so oddaljene od nas 5 — 10 svetlobnih let.

Kako mogočen je Bog v svojih stvarih! Kako majhni smo mi, le da se tega premalo, vse premalo zavedamo!

Za blatenje Amerike jim vse prav pride

Varšava. — Poljska policija je aretirala nekoga Daniel Laroche. Izgleda, da se je mož bavil z raznim ponarejanji, goljufijami in podobnimi posli. Pri njem so našli fotografije podpisov ameriškega ambasadorja Stanton Griffisa in uradnikov ambasade Schwinn in Van Dee.

Komunistično časopisje skuša na osnovi tega materiala napraviti v javnosti vtis, kakor da je bil Laroche v ameriški tajni službi in napada ambasadorja in uradništvo.

DELO DOBIJO

Stalna služba

Stenografinja se sprejme, nekaj lahkega narekovanja, drugače splošno pisarniško delo. Stalna služba; plača; delo 5 dni v tednu.

Wagner Baking Corp.
910 E. 70. St.

(x)

Pomožna kuharica

Sprejme se pomožna kuharica, poln ali delni čas. Ako ima kaj skušnje v restavraciji je dobro, toda ni ravno potrebno, ako se hoče priučiti temu delu. Zglašite se v

Sorn's Restaurant
6036 St. Clair Ave.
EN 5214.

(x)

MALI OGLASI

Posestvo naprodaj

V soboto 19. junija 1948 ob 12.30 popoldne bo v uradu odvetnika Kushlana, 6411 St. Clair Ave., soba št. 7 naprodaj posestvo umrlega Louis Kosmaka, ki se nahaja na Whitney Rd. v Strongsville, O. in ki obsega približno 3 akre zemlje in deloma izgotovljena poslopja. Cenjeno je na \$7.500 in najvišji ponudnik nad to ceno bo posestvo dobil, pogojno, da sodnija prodajo odobri. Kupec bo tudi dobil najamno lastninsko pravico brezplačno. (June 14, 16.)

Peč naprodaj

Prodajmo rabljeno, toda dobro ohranjeno (kot nova) kuhinjsko peč Grand izdelka. Vprašajte po 4 uri popoldne na 1048 E. 71. St., spodaj, spredaj.

(118)

CHRISTIANA LODGE AND COTTAGES

Edwardsburg, Mich.
The Lodge has 30 rooms with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking.
All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, outdoor games. Cater to overnight guests.
Located in Christiana Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112.
Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

Dominc Krasovec, Prop.
Phone 912675
P. O. Edwardsburg, Mich.

Pohištvo naprodaj

Ker se bomo preselili v manjšo stanovanje, prodamo Roper kuhinjsko peč na plin, modern couch, narejen po naročilu, v delih, moderne mize, stoli, svetilke in drugo. Pokličite med 8 in 10 popoldne ali med 2:30 popoldne in 9 zvečer EN 8390. To pohištvo bi bilo idealno za mlad zakonski par, ki bi si s tem prihranil mnogo denarja. (116)

Domačija naprodaj

Naprodaj je lepa domačija, ki obsega 23 akrov zemljišča, 3 akre trte, par sto sadnih dreves. Nova, 8 sob hiša, kopalnica, furnez, plin za kuho, mestna voda, električna razsvetljava. Nov zidan hlev, garaža za 3 avte, vse moderno in v najboljšem stanju. Traktor in drugo orodje, kar k temu spada. Posestvo se nahaja na Hubbard Rd. Naslov da uprava tega lista. (117)

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

Petrinka

IVAN MATIČIĆ

Da, od hiše ga bo spravil Petrin, čeprav mora z njim prav v Ljubljano na semenj. Saj res, za Ljubljano bo ta žival kakor nalašč: dovolj objestna je in od sile gizdava. To se bo nosila po tistih bahavih cestah pa prepeljavana gospoške škrice od krčme do krčme, ob delavnikih in nedeljah. Kaj bi šel Petrin v Ljubljano? No, če ni drugače, pojde. Enkrat je bil tam, tistikrat, ko je spremljal Drejca; a ni videl drugega kot postajo pa Starega Tišlerja. Sicer pa Petrina prav nič ne vleče v mesto. Neštokrat je že slišal, da ni tam ne podov, ne govejih hlevov, ne svinjakov, ne kozolcev. Potem res ne more biti nič zanimivega v mestu. Da bi Petrin gledal same tiste visoke, bahave hiše, mu ne prihaja na misel. Da imajo tam tudi sijajne konjske

hleve, na to pa Petrina ne bodo ujeli. Kako mora šele v takem hlevu smrdeti, kjer so sami konji, ko že v domačem smrdi, kjer je ena sama konjska figa.

Sicer pa je bila ta Tevževa zapuščina čisto prijazna zadeva pri hiši. Prišli so namreč nad Petrinove vse drugačni križi in težave. Niso padli nanje z neba, ni jih povzročilo neurje, ne boblen pri živini, temveč zadala jih je človeška zavist. Petrinova hiša ni bila brez zavistnih krivogledov, kakor bi utegnil kdo pričakovati. Za vidljivcev nikjer ne manjka, v vsako gnezdo se vgnezdijo, v vsako vas. Čudno torej, če bi bilo. Orehovje brez te čednosti. Zavidljivcem je vedno vse napoti, vse bi ugonobili, vse zdrobili, kar je bližnjemu v korist. In orehovski Žagar je bil glavbar med njimi. Zaradi ene piškave tepke bi pognal ves Petrinov grunt na boben, če bi se mu posrečilo seveda.

Petrinovi so bili namreč jeseni podrl staro tepko v Kuteževem dolu. In zaradi tega je zanetil orehovski Žagar pravdo. Tepka je rasla namreč na meji med Petrinovim in Žagarijevim svetom. Žagariu ni bilo toliko za tepko samo niti mu ni bilo za tepko, v njem se je kuhala le gola zavist, ker je Petrinov grunt tako lepo uspeval. Tako se je torej pričela plesti pravda zastran Petrinove tepke.

Ni pa bila ta reč tako enostavna, ker je bila dokaj zamotana. Zato je bilo treba primestati vsakovrstnih dišav, popra in česna ter jo primerno osoliti. Čim bolj jo namreč osoliti in poprašati, tem več prodorne moči ima. Tako nekako do srede posta se je kuhala stvar, nato pa so se pripeljali sodni gospodje iz Ljubljane na Orehovje. Na lice mesta v Kutežev dol so prišli gospodje z mapami v rokah, zraven tožilec Žagar ter toženec stari Petrin, za pričo pa še mladi Petrin. Gospodje so si pričeli ogledovati tepkin parobek od vseh strani, primerjali ga z mapo, merili na milimetre natanko. Dalje so spraševali, koliko je bila tepka stara, kako visoka, do kam so se gale veje in kdo je užival njene sadove. Vse so si natanko zapisovali.

Za hrbotom sodne komisije je pa bila zbrana vsa vas. Ljudje

so stali v gručah za vrtovi, na robih, za njivami. Hoteli so biti priča tej sodni zadevi. Nekaj časa so ljudje mirno gledali, polagoma pa so se razgibal, pričeli na glas govoriti ter se po malem med sabo prerekati. Ali se niso kar brž razklali v dva tabora in se pričeli preklati, kakor da bi šlo za usodo vsega Orehovja. Pravdač Žagar je Orehovje razklal na dve je: en del je potegnil z Žagarijem, drugi s Petrinom.

Tu med prisostvujočim občinstvom so imele seve glavno besedo ženske. Te imajo srečen dan. Kako - klepečejo in brusijo jezike, češ, mlada Petrinka se ne bo poslej več tako širokopirila okoli hiše, naj le počaka! Le kaj misli da je? Koliko pa je prinesla k hiši? Eno figo. Pa tudi tisti ameriškanski konjiček bo moral od hiše, kajti ta tepka bo Petrinove nekaj veljala! Bolj in bolj so se usajale babe, nekatere se že celo spotikajo nad komisijo, čemu se toliko časa mota, ko je stvar vendar jrsna ko na dlani.

Da, lepša vraga je splel Žagar. Niti sam si ni mislil, da bo ta piškava tepka spravila vsa vas na noge in se bo zaradi nje vse spelo.

Ko je komisija vse natanko dognala, se je odpravila. Predsednik komisije se je mimogrede obregnil ob Žagarja, češ, čemu je bilo treba se spuščati v

pravdo, ko je stvar čisto na dlani. Petrin je opazko brž razumel pa pripomnil: "Saj sem rekel, čemu je bilo tega treba. Meni naj bi povedal in dali bi mu košaro tepke, v imenu božjem, za dobro sosesčino. Res ni bilo treba, da se zdaj vsa Ljubljana spotika ob ta piškavi parboek!"

Gospod se je Petrinu prijazno nasmehnil, Žagar pa ga je grdo ošinil s pogledom, rekoč: "Svoje tepke kar sam poje! Haha, od sodišča dobiš še orehov, takih, da jih ne boš mogel tretji."

A se je nazadnje zgodilo narobe: sodišče je prisodilo tepko Petrinu. Pravica se je torej izkazala in Žagar ne dobi niti peharja tepke, medtem ko bi jih brez tožbe dobil lahko polno košaro, če bi moral. Pač pa mora razen tega nositi zdaj vse pravne stroške, za kar bo morala kravica ali vsaj junica iz hleva. Kar škrtal je od jeze, ko je moral nesti v Ljubljano denar.

Njegov branilec pa je bil tega zelo vesel in ga je rotolalil: "Za enkrat smo pač pogoreli,

toda nič zato, bomo pa kaj novega spleli. Obupati ne smemo in tudi ne ostati na pol pota. Tistega Petrina moramo na vsak način ugnati. Kako ga bomo, to je moja stvar, to meni prepustite, a kje naj mu spodžagamo, to pa je vaša stvar, dragi Žagar. Saj ste mož, ki se zna zavzeti za svoje pravice, zato ne smete odnehati. E, dragi prijatelj, koliko se dogaja na kmetih krivic, a ljudje ne znajo najti poti do pravice. Verjemite mi, da pravica ne pride k nikomur sama, če je ničče ne išče. Vi ste jo znali poiskati, a če nama je v prvo spodletelo, nič chupavati, jo bova pa v drugo dobila. No, dragi Žagar, imate še kaj proti Petrinu? Preglejte natanko svoje mejnike, morda bo še kak spotika. Vas je morda kaj razžlail? Kar za jezik ga primemo! Kako pa v gozdu, imata morda gozdne deleže skupaj?"

"Tisto ne,"
"Veste, v gozdu se dogajajo redne nerednosti, kakor mi je znano iz prakse. Ljudje kradejo drug drugemu les ali pa

mejnike prestavljajo; mnogi si lastijo nedovoljena pota ali pa pasejo na tujem."

"Pač, zdaj sem se nekaj spomnil."
"No, kaj? Kar brž povejte!"
"Na Jelenjem laz bo nekaj napak, se mi zdi."

"Dovolite, kje je ta Jelenji laz?"
"To je Petrinov laz, ki meji ob moj gozdni delež. In s tega vozi Petrin po mojem gozdu ter mi dela škodo. Masikatero hojco ali smrekico ob potu mi je že polomil."

"Aha," reče zastopnik ter pomislivo pogleda Žagarja skozi naočnike. Brž nato si prižge cigareto ter pripravi papir. "Da, škodo, škodo. On vozi to-

rej po vašem svetu brez vašega dovoljenja?"

"I, seveda, nikoli me ni še vprašal."

"Dobro, dobro. Dovolite, ja li to zasebna pot ali občinska?"

"I, gozdna pot je."
"Gozdna pot, razumem, ali škodo vam bo moral brez dvoma povrniti, kajti tudi ob javnem potu mora vsakdo paziti na tujo last."

"Kosi pa tudi tako na tem laz, da ne maram več molčati. Čisto do živga v mejo postrga s koso, če le more seže raje čez. Zraven imam jaso, pa mi jo kar do polovice oskubi."

"Vidite, vidite, to bi morali že davno prijaviti."

"Ne maram potov."

(Dalje prihodnjik.)

1879

1948

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnega in potrtega srca naznanjam vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrl moj dobri in ljubljani soprog in stric

JOHN KOMAN

ki je umrl previden z svetimi zakramenti za umirajoče dne 13. maja 1948. Dragi pokojnik je bil rojen 8. marca 1879 v vasi Podtabor, župnija Struge na Dolenskem.

Pogreb pokojnika se je vršil iz Frank Zakrajšek pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida dne 17. maja 1948. Po pogrebnih sveti maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Francis M. Baraga, smo ga položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

V dolžnost si štejemo, da se na tem mestu kar najpristneje zahvalimo č. g. Rev. Francis M. Baragi, ki je pokojniku podelil sv. zakramente za umirajoče, ga potem spremil iz Zakrajškovega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida ter opravil zanj sveto mašo in druge pogrebne molitve. Za vse to naš iskreni Bog plačaj stotero.

Dalje se iskreno zahvalimo vsem, ki so poklonili vence ter pokojnika ozaljšali, ko je počival na mrtvaškem odru. Poklonili so vence sledeči: sosedje iz E. 60. ceste skupni venec, potem Anton Miklačić Sr. in družina, Pevec družina, Mr. in Mrs. Tony Nosse in družina, Mrs. Frances Nose, Frank Lenarčič in družina, Joseph Mihevc in družina, društvo sv. Vida št. 25 K. S. K. J., Tony, Henry, Mae, Millie in Patricia Nosse.

Enako se zahvalimo prav iskreno vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj duše pokojnika. Imena teh so sledeča: Mrs. Johanna Hlad in hči. Mr. in Mrs. Albin W. Flaisman, Mary in John Ferkul, Miss Jean Lesar, Mrs. Rose Cimperman, Mrs. Mary Godec, Vincencia Pevec, Mr. Frank Lenarčič, Jacob in Frances Zakrajšek, Mr. in Mrs. John Kosec, Mr. in Mrs. Wm. Jerše, Mrs. Deželan, Mrs. Mary Mohorčič, Mr. Frank Glavic, Mr. Joseph Glavic, Mr. in Mrs. Louis Godec, Mr. Anton Miklačić Sr. in družina, Mr. in Mrs. Bukovec, Mr. in Mrs. Frank Nose, Mr. in Mrs. Henry J. Nose, Anthony J. Nose, Mr. Joseph Miklačić, Agnes Nosse, Mrs. Apolonia Dolenc, Mr. in Mrs. Pevec in družina, Ignac Godec, Mr. in Mrs. Ludwig Prosen, Mr. in Mrs. Joseph Meglich, Mr. in Mrs. Ed. Mihevc, Mrs. Mary Modic, Miss Rose Glavic, John Glavic, Mr. in Mrs. Joseph Glavic, Mrs. Frances Glavic.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so dali brezplačno na razpolago avtomobile na dan pogreba.

Zahvala vsem, ki so pokojnika kropili in molili za mir in pokoj duše pokojnika, prav tako onim, ki so se udeležili pogrebne svete maše ter pokojnika spremili na njegovi zadnji poti vse do njegovega groba.

Zahvala vsem za izraze sožalja ob priliki smrti našega dragega ter vsem, ki so nam na ta ali oni način kaj dobrega storili.

Morda se je pri naštevanju imen vrnila kaka pomota, da je bilo kako ime pomotoma izpuščeno iz tega seznama; toda namenoma se to nikakor ni storilo, zato prosimo za vse take morebitne slučaje oproščenja in tem potom izrekamo še enkrat prav vsem prisrčno zahvalo.

Končno se zahvalimo pogrebniemu zavodu Frank Zakrajšek in sinovi za vso prvovrstno postrežbo, ki so nam jo dali ter za tako izborno vodstvo pogreba.

Ti pa, predragi soprog in stric, počivaj v miru in lahka naj Ti bo gruda nove domovine; duši Tvoji pa večni mir in pokoj. Naj Ti dobri Bog da za vse Tvoje trpljenje in zvestobo večno življenje v družbi izvoljenih. Mi pa se bomo spominjali na Te in Bog daj, da se enkrat spet vidimo nad zvezdami.

Enkrat glas Odrčenikov nas iz groba zbudil bo, in poklical pred Sodnika našo dušo in telo.

Zalujoči ostali:

ROSE KOMAN, soproga
NEČAKI in NEČAKINJE

V stari domovini zapubča sestro MARY DOLENC
Cleveland, Ohio, 14. junija 1948.

1873 1948

For 75 YEARS-

This is the Diamond Anniversary Year of our Brewery - we're celebrating with the finest beer we've ever produced - and that's saying a lot. Try a bottle of Schmidt's today - expect and you'll get the smoothest... nicest... grandest glass of beer you have ever had!

Schmidt's BEER

THE SCHMIDT BREWING CO., DETROIT 7, MICH.

DISTRIBUTOR - Paul Watral
FINEST BEVERAGE DISTRIBUTORS
Cleveland, Ohio Phone EN 2003

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

V BLAG SPOMIN
ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA IN NEPOZABNEGA NEČAKA

Pvt. John Poje

ki je dne 14. junija 1944 dal svoje mlado življenje na bojišču v Franciji

Zdaj bivaš vrh višave jasne, kjer ni težav in ne skrbi, tam sonce sreče Ti ne vgasne in bojni grom Ti je ne kall.

Zaluoja:

ANTON in JULIJA MAROLT

Cleveland, O., 14. junija 1948.

V BLAG SPOMIN
OSME OBLETNICE SMRTI NADVSE LJUBLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Joseph Prijatelj

ki je nas prerano zapustil dne 14. junija 1941.

Z Bogom oče in soprog. Večni naj Ti plača Bog za Tvoja dela in skrbi naj sveti Raj Ti podeli.

MARY PRIJATEL, soproga, SINOVI in HČERE.

Cleveland, O., 14. junija 1948.

